

Cartea lui Daniel - Numărul o sută treizeci

Tranziția profetică a Statelor Unite: de la cea de-a șasea împărăție la tripla unire

Jeff Pippenger

2024-03-11

Când Statele Unite ale Americii vor impune legea duminicală iminentă, ele vor înceta să mai fie a șasea împărăție din profeția biblică și vor deveni o treime a triplei uniri a Romei moderne. Președintele care va impune legea duminicală va fi ultimul președinte, iar el va fi un președinte republican. Acest lucru este întemeiat pe doi martori.

Abraham Lincoln, care a fost primul președinte republican, a „vorbit” prin Proclamația de emancipare din 1863, care a constituit jalonul median al „vorbirii” în istoria profetică a fiarei pământului. Când Lincoln a „vorbit” prin Proclamația de emancipare, în 1863, el era primul președinte republican, tipificând astfel pe ultimul președinte republican. Abraham Lincoln reprezintă ultimul jalon al primei perioade a fiarei pământului și, totodată, primul jalon al celei de-a doua perioade a fiarei pământului. Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început. Când fiara pământului va vorbi ca un balaur, la sfârșitul ultimei dintre cele două perioade, președintele va fi republican, așa cum a fost tipificat de Lincoln.

Al doilea martor al faptului că ultimul președinte este un președinte republican este perioada care a început la timpul sfârșitului, în 1989, odată cu Ronald Reagan. Perioada profetică de la 1989 până la iminenta lege duminicală a fost reprezentată de perioada profetică de pregătire pentru instalarea pe tron a Romei papale în istoria anilor 508–538. Acea perioadă profetică de pregătire pentru împuternicirea antihristului în 538 a fost tipificată de cei treizeci de ani de pregătire ai lui Hristos, adică de la nașterea Sa până la botezul Său.

Antihristul a avut o perioadă de treizeci de ani de pregătire care a contrafăcut cei treizeci de ani de pregătire ai lui Hristos. O perioadă de treizeci de ani de pregătire pentru Hristos, și de asemenea pentru antihrist, oferă doi martori cu privire la o perioadă de pregătire pentru vindecarea rănii de moarte la momentul apropiatei legi duminicale. Acea perioadă de pregătire a început la timpul sfârșitului în 1989, întocmai cum perioada de pregătire a lui Hristos a sosit odată cu nașterea Lui, care a marcat timpul sfârșitului în istoria Lui profetică.

Înainte ultimului președinte, versetul al doilea din Daniel 11 învață că vor fi șase președinți până la președintele bogat care „tulbură” împărăția globaliștilor. Primul dintre acei șase președinți a fost Ronald Reagan, un republican. Ronald Reagan și Abraham Lincoln constituie cei doi martori. Piatra de hotar a răzvrătirii din 1863 și linia președinților începând din 1989 precizează caracteristicile ultimului președinte al Statelor Unite.

Ronald Reagan este un simbol al celui dintâi și, prin urmare, îl ilustrează pe cel de pe urmă. Reagan a fost o fostă vedetă a mass-mediei, un fost democrat care s-a convertit, devenind republican. Era cunoscut pentru folosirea provocatoare a limbii engleze. Era cunoscut pentru

simțul său al umorului. Era un protestant mărturisit, care a demonstrat că nu înțelegea cu adevărat ce înseamnă a fi protestant atunci când a încheiat o alianță cu antihristul profeției biblice.

Era proamerican și neînfricat din punct de vedere politic. A fost precedat de cel mai ineficient președinte din acea eră a politicii moderne, iar predecesorul său se supusese cerințelor islamului radical. Poate că cel mai semnificativ lucru pe care l-a rostit — și pentru a cărui realizare i se recunoaște meritul — a fost când a spus: „Domnule Gorbaciov, dărâmați acest zid.”

Donald Trump este un simbol al celui de pe urmă și, prin urmare, a fost ilustrat de cel dintâi. Trump a fost o vedetă a mass-mediei, un fost democrat care a devenit republican. Este cunoscut pentru folosirea provocatoare a limbii engleze. Este cunoscut pentru simțul umorului. Este un protestant mărturisit, care a demonstrat că nu înțelege cu adevărat ce înseamnă a fi protestant, și va forma o alianță cu antihristul profeției biblice la apropiata lege duminicală.

El este proamerican și neînfricat în plan politic. A fost precedat de cel mai ineficient președinte din acea eră a politicii moderne, iar când va fi reales în 2024, va fi fost din nou precedat de noul cel mai ineficient președinte din era politicii moderne. În ambele cazuri, predecesorii săi sunt cunoscuți pentru că s-au supus cerințelor islamului radical. În mod cert, cel mai semnificativ lucru pe care l-a afirmat vreodată, și pentru realizarea căruia i se va recunoaște meritul, este „Construiți zidul.”

Nu se afirmă prin aceasta că Jimmy Carter, Barack Hussein Obama și Joe Biden nu au fost extrem de eficienți în mandatele lor prezidențiale; ci doar că eficiența lor s-a întemeiat pe munca depusă pentru a distruge principiile consacrate în Constituția Statelor Unite, însuși documentul pe care fiecare dintre ei a jurat să-l respecte și să-l protejeze, la care se adaugă realitatea că Carter a permis Islamului să țină ostatici până la alegerea lui Reagan, că Obama a făcut un turneu de scuze în lumea islamică și a dat cel puțin un miliard de dolari în numerar băncii principale a islamului radical, iar istoricul lui Biden de sprijin pentru Islam este prea lung pentru a fi enumerat.

Ronald Reagan a înfăptuit lucrarea de dărâmare a zidului simbolic numit „cortina de fier”, iar la 11 noiembrie 1989 zidul Berlinului a căzut, marcând acea cucerire spirituală printr-o bornă literală. Trump va dărâma zidul simbolic al separării dintre Biserică și Stat, iar al treilea Vai va oferi o bornă literală pentru acel eveniment. Acel eveniment va încheia perioada pecetlirii celor o sută patruzeci și patru de mii, începută odată cu sosirea Islamului celui de-al treilea Vai, care a oferit o bornă literală pentru a identifica începutul lucrării spirituale a perioadei de pecetluire. 7 octombrie 2023 a marcat punctul de mijloc al celor trei borne istorice literale ale timpului pecetlirii celor o sută patruzeci și patru de mii.

În mijlocul acelei istorii a sigilării, al șaselea președinte de la Ronald Reagan încoace a fost asasinat politic în mod simbolic de fiara din adâncul fără fund. Fiara din adâncul fără fund la începutul timpului sigilării a fost islamul, reprezentându-l pe Mahomed, un simbol al unui proroc mincinos. Fiara din adâncul fără fund la sfârșitul timpului sigilării este fiara mării a catolicismului, a cărei rană de moarte este apoi vindecată. Fiara din adâncul fără fund care se ridică în mijlocul timpului sigilării este fiara ateismului, balaurul. Fiara, balaurul, din adâncul fără fund, în mijlocul timpului sigilării, îi ucide pe cei doi martori din capitolul unsprezece al Apocalipsei.

Facțiunea democrată pro-sclavie a balaurului din Războiul Civil al Statelor Unite l-a ucis la propriu pe primul președinte republican. Războiul Civil s-a încheiat oficial la 9 aprilie 1865, iar Lincoln a murit o săptămână mai târziu, pe 15, deși fusese împușcat cu o zi înainte. Războiul s-a încheiat în Sabatul zilei a șaptea, iar Lincoln a murit în Sabatul zilei a șaptea.

Globaliștii care fuseseră treziți (stârniți) împotriva președintelui bogat și puternic au săvârșit un asasinat politic la 3 noiembrie 2020. Acea fiară din adâncul fără fund reprezenta fiara-dragon care l-a ucis în chip simbolic pe ultimul președinte republican, așa cum a fost tipificat prin moartea literală a primului președinte republican. Cuvântul lui Dumnezeu arată că, după ce lumea s-a bucurat de moartea lui, el avea să se ridice în picioare. Suntem acum în 2024 și este evident că Trump a revenit la viață, în pofida întregului război juridic, a minciunilor, a propagandei și a banilor care sunt aruncați împotriva lui.

În controversa care se manifestă în Statele Unite și care, astfel, prefigurează aceeași controversă în lume, o putere satanică de jos se va ridica în vremea când puterea lui Dumnezeu, reprezentată de ploaia târzie, se coboară de sus.

În istoria de la 11 septembrie 2001 până la iminenta lege duminicală din Statele Unite, Islamul celui de-al treilea Vai a ieșit din puțul fără fund ca fum, reprezentând fumul clădirilor în flăcări de la începutul acelei istorii. În 2016, wokismul comunist al globaliștilor s-a ridicat ca să-i ucidă pe cei doi martori. Apoi, la iminenta lege duminicală, papalitatea, care atunci va deveni a opta fiară, cea care este din cele șapte, va urca pe tronul pământului, pe măsură ce rana ei de moarte este vindecată.

Fiarele care simbolizează puterea ce vine de dedesubt, în vremea când ploaia târzie cade ca putere de sus, constituie un „Adevăr” profetic. Cea dintâi care urmează să se înalțe ca fum este Islamul celui de-al treilea Vai, la vremea când răsună primul glas al capitolului optsprezece din Apocalipsă, și se înalță atunci când ploaia târzie începe să fie „măsurată”. Ultima fiară care se va înalța este papalitatea, la vremea când răsună al doilea glas al capitolului optsprezece din Apocalipsă, și se înalță când ploaia târzie este turnată fără măsură.

Întâiul îl preînchipuie pe cel de pe urmă, iar fiara care se ridică la mijloc este fiara globalismului ateist care a ucis doi martori în 2020. Unul dintre martori a fost cornul protestant, iar celălalt a fost cornul republican. Răzvrătirea și anarhia asociate cu fiara ateismului sunt reprezentate de a treisprezecea literă a alfabetului ebraic, iar acea fiară din adânc a venit între prima și ultima fiară din adânc, ceea ce constituie definiția cuvântului ebraic „adevăr”, chiar dacă este un adevăr care identifică puterea satanică ce vine de dedesubt în vremea când puterea cerească vine de sus.

La trei zile și jumătate după ce cei doi martori au fost uciși, o „voce mijlocie” a început să răsună. Aceasta era „glasul celui ce strigă în pustie”. Acea voce era „sfârșitul” glasului solului care pregătește calea pentru Solul Legământului și începutul glasului lui Ilie, care îi cheamă pe bărbați și pe femei la Muntele Carmel.

Frați și surori, o, de-aș putea spune ceva care să vă trezească la importanța acestui timp, la semnificația evenimentelor ce se petrec acum. Vă îndrept atenția către mișcările agresive care

se fac acum pentru restrângerea libertății religioase. Memorialul sfințit al lui Dumnezeu a fost dărâmat, iar în locul lui un sabat fals, lipsit de orice sfințenie, se înfățișează lumii. Și, în timp ce puterile întunericului stârnesc elementele de dedesubt, Domnul Dumnezeu al cerului trimite putere de sus pentru a întâmpina această urgență, trezindu-Și agenții vii să înalțe legea cerului. Acum, chiar acum, este timpul nostru de a lucra în țări străine. Pe măsură ce America, țara libertății religioase, se va uni cu papalitatea pentru a constrânge conștiința și a-i sili pe oameni să onoreze sabatul fals, popoarele fiecărei țări de pe glob vor fi conduse să-i urmeze exemplul. Poporul nostru nu este nici pe jumătate treaz ca să facă tot ce le stă în putere, cu mijloacele aflate la îndemâna lor, pentru a extinde mesajul de avertizare.

„Domnul Dumnezeu al cerurilor nu va trimite asupra lumii judecățile Sale pentru neascultare și călcarea Legii până când nu Își va trimite străjerii să dea avertizarea. El nu va închide timpul de har până când solia va fi proclamată mai clar. Legea lui Dumnezeu trebuie să fie înălțată; cerințele ei trebuie prezentate în adevăratul lor caracter sacru, pentru ca poporul să fie adus să hotărască pentru sau împotriva adevărului. Totuși, lucrarea va fi scurtată în neprihănire. Solia neprihănirii lui Hristos trebuie să răsune de la o margine a pământului la cealaltă, pentru a pregăti calea Domnului. Aceasta este slava lui Dumnezeu, care încheie lucrarea celui de-al treilea înger.” Mărturii, volumul 6, 18, 19.

Mesajul care a început la sfârșitul lunii iulie 2023 acum „proclamă în mod limpede” „avertizarea”, identificând „importanța acestui timp, semnificația evenimentelor care au loc acum”. El identifică în mod limpede „puterile întunericului” care „stârnesc elementele de dedesubt” și faptul că „Domnul Dumnezeu al cerului” a început „trimiterea puterii de sus” la 11 septembrie 2001. El „face să răsune” „solia neprihănirii lui Hristos” „de la un capăt al pământului la celălalt”. A sosit vremea să ne „trezim” „la importanța acestui timp”, căci Dumnezeu este acum pe cale să înceapă să „trimită asupra lumii judecățile Sale pentru neascultare și călcare de lege”.

Linia de profeție care fixează 1989 drept timpul sfârșitului în versetul patruzeci pune accentul pe istoria externă a liniei interne a profeției, reprezentată prin 1798 ca timpul sfârșitului în versetul patruzeci din Daniel unsprezece. Istoria profetică ce începe în 1989 în acel verset identifică procesul în trei trepte al vindecării răni de moarte a Romei papale. Intervalul cuprins între 1989 și momentul când acea rană este vindecată odată cu legea duminicală care vine în curând reprezintă o perioadă profetică specifică. Versetul doi din Daniel unsprezece adaugă o a doua linie, identificând rolul profetic al președinților Statelor Unite, începând cu Ronald Reagan în 1989. Perioada profetică de timp care duce la legea duminicală are un al doilea martor în cei treizeci de ani de pregătire care s-au împlinit între 508 și 538, când papalitatea a urcat pe tron pentru prima dată și a promulgat o lege duminicală chiar în acel an.

Hristos S-a botezat și Și-a început slujirea de trei ani și jumătate la vârsta de treizeci de ani. Papalitatea este o contrafacere satanică a lui Hristos, iar intervalul de treizeci de ani dintre 508 și 538 constituie o contrafacere a primilor treizeci de ani ai lui Hristos, care au condus la botezul Său. Slujirea Sa de trei ani și jumătate a fost contrafăcută de cei trei ani și jumătate profetici în care papalitatea a prezentat lumii slujirea sa a morții, ca o contrafacere a slujirii vieții a lui Hristos.

La încheierea lucrării Sale, El a murit, S-a odihnit în mormânt în ziua a șaptea, apoi a înviat. În 1798, la încheierea lucrării satanice a papalității timp de trei ani și jumătate profetici, papalitatea a primit rana de moarte, apoi a fost dată uitării timp de șaptezeci de ani simbolici, până când este înviată ca al optulea, care este dintre cei șapte. Hristos a înviat în prima zi a săptămânii, dar, în succesiune, prima zi este „a opta” zi și este „dintre cele șapte” zile pe care Hristos le-a creat. Opt, ca număr, reprezintă „învierea”, iar papalitatea este înviată, căci este acea împărăție dintre împărățiile profeției biblice care a fost identificată ca primind o rană de moarte.

Pavel arată că atunci când Dumnezeu a trecut pe Israelul din vechime prin Marea Roșie, botezul a fost reprezentat în chip simbolic.

De altfel, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință de faptul că toți părinții noștri au fost sub nor și toți au trecut prin mare; și toți au fost botezați în Moise, în nor și în mare. 1 Corinteni 10:1, 2.

Ritul botezului pentru Israelul spiritual a înlocuit ritul circumciziei pentru Israelul literal, iar circumcizia trebuia să aibă loc în a opta zi. Hristos a fost, așadar, înviat în a opta zi, care este dintre cele șapte, iar când papalitatea este înviată ca al optulea, care este dintre cei șapte, aceasta constituie paralela satanică a liniei lui Hristos. Cei treizeci de ani de pregătire pentru înscăunarea papalității au fost preînchipuiți prin cei treizeci de ani ai vieții lui Hristos, în pregătirea pentru botezul Său, lucrarea Sa și moartea Sa. Ambele aceste linii identifică o perioadă care duce la moartea celei de-a șasea împărății din profeția biblică. Ambele linii reprezintă ultima perioadă a fiarei din pământ. În linia lui Hristos, nașterea Sa a marcat „timpul sfârșitului” pentru acea istorie.

Astfel, avem patru linii: timpul sfârșitului din versetul patruzeci, în 1989, până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu; prezentarea președinților din versetul doi; și cei treizeci de ani de pregătire atât pentru Hristos, cât și pentru antihrist. Cei treizeci de ani ai lui Hristos au început la „timpul sfârșitului” în linia Sa, care a fost marcat de nașterea Sa. Timpul sfârșitului din 1798 a fost tipificat de încheierea robiei de șaptezeci de ani a Israelului literal în Babilonul literal. Prin urmare, versetul doi din Daniel unsprezece începe cu Dariu, căci Dariu a început să domnească la căderea Babilonului. 1989 este timpul sfârșitului în versetul patruzeci, iar versetul doi din Daniel unsprezece este, de asemenea, timpul sfârșitului, iar cei treizeci de ani ai pregătirii lui Hristos au început la „timpul sfârșitului”. Trei dintre aceste patru linii au „timpul sfârșitului” marcat în mod clar ca jalonul de început.

Cele două linii de două sute douăzeci de ani din mișcarea primului înger și din mișcarea celui de-al treilea înger identifică numărul două sute douăzeci drept simbol al legăturii dintre umanitate și divinitate. Începutul legăturii simbolice de două sute douăzeci de ani, în 1776, a dus la 1996.

Acea perioadă a fost tipificată prin cei două sute douăzeci de ani, de la 1611 la 1831, din istoria milerită. Perioada de la Declarația de Independență din 1776 până la 1798, când fiara din pământ a ocupat tronul ca a șasea împărăție a profeției biblice, reprezintă primele două dintre cele trei repere din cadrul celor două sute douăzeci de ani care s-au încheiat în 1996.

1776 până în 1798 reprezintă o perioadă care duce la ridicarea la putere a celui de-al șaselea regat al profeției biblice și, prin urmare, corespunde celor treizeci de ani de pregătire ai lui Hristos și ai antihristului. Perioada care precede ridicarea la putere a fiarei pământului reprezintă perioada care precede ridicarea la putere a triplei uniuni, care este a opta fiară, care este din cele șapte. A opta fiară, care este din cele șapte, este a doua și ultima manifestare a papalității stăpânind lumea. În prima manifestare a papalității stăpânind lumea a fost o perioadă de treizeci de ani de pregătire.

Linie după linie, istoria de la 1989 până la legea duminicală; istoria celor treizeci de ani care au dus la anul 538; istoria celor treizeci de ani care au dus la botezul lui Hristos; istoria versetului doi din Daniel unsprezece, începând cu Ronald Reagan și până la legea duminicală; și istoria de la 1776 la 1798, toate reprezintă aceeași istorie în zilele de pe urmă. Este esențial să fim clari cu privire la acest fapt, căci istoria care începe în 1776 și ajunge până în 1798 este linia care reunește toate liniile și le aduce la claritate.

În acea linie de istorie profetică, care este istoria de încheiere a fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece, există o linie internă care privește poporul lui Dumnezeu, reprezentat de cornul adevăratului protestantism, și există o linie externă, reprezentată de cornul republicanismului. În ambele coarne există o luptă și o controversă dublă pe care profeția o abordează. Am identificat elementele profetice ale balaurului, fiarei, profetului mincinos și islamului, care se manifestă în istoria de la 1989 până la legea duminicală.

Trăsătura profetică a balaurului este că el este tatăl minciunii, este ucigașul și este conducătorul conspirațiilor secrete de pe pământ, așa cum a fost și în cer. Religia lui este spiritismul. El este campionul a ceea ce se numește astăzi „lawfare”, este avocatul nelegiuit, acuzatorul fraților noștri, după cum a fost în curtea cerească atunci când a contestat ascultarea și credința lui Iov, și când a intrat în dispută pentru trupul lui Moise, precum a mai contestat și lucrarea lui Hristos de a îndepărta hainele murdare de pe Iosua, în Zaharia, capitolul trei. El este cel care stăpânește împărățiile și cel care se înalță ca Dumnezeu.

Religia fiarei este catolicismul, iar ea este femeia care amăgește lumea prin tradiții și obiceiuri, pe care îi face pe adepții ei să creadă că trebuie respectate mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu. Ea amăgește lumea prin vrăjitoriile ei; în Apocalipsa, capitolul optsprezece, versetul douăzeci și trei, acest termen este cuvântul grec "pharmakeia", însemnând "medicamente". Ea este cea care săvârșește desfrânare cu împărații pământului. Ea este contrafacerea Celui ce a fost mort, dar trăiește din nou. Ea este cea care este uitată și apoi reamintită, și ea este a opta, fiind dintre cei șapte. Ea este fiara a cărei icoană Statele Unite o formează și o icoană pentru ea.

Proorocul mincinos este protestantismul apostat, care se pretinde a fi ceva pe care Cuvântul lui Dumnezeu îl neagă și care, din pricina tăgăduirii Cuvântului lui Dumnezeu, este lipsit de puterea conferită de Cuvântul lui Dumnezeu. Fără puterea Cuvântului lui Dumnezeu, o biserică sau un popor care încă, în mod prezumțios, pretind că sunt poporul lui Dumnezeu, sunt constrânși logic să se sprijine pe autoritatea civilă, pentru a se preface că săvârșesc lucrarea lui Dumnezeu. Protestantismul apostat reprezintă proorocii lui Baal și ai Astarteei, care oferă dansul amăgitor pentru Izabela și Irodiada, iar ei sunt Salomeea, fiica Irodiadei.

Aceste trei puteri se unesc într-o alianță întreită, dar, în realitate, se urăsc între ele. Fără a înțelege faptul că se află în conflict între ele, este cu neputință de înțeles cum cei zece regi (Națiunile Unite) ar fi de acord să-și dea împărăția papalității și, în același capitol, să-i mănânce carnea și s-o ardă cu foc. Controversa dintre aceste puteri trebuie să le fie predată studenților lui Dumnezeu în studiul profeției.

Islamul este a șaptea trâmbiță și, ca al treilea vai, este instrumentul judecării de care Dumnezeu se folosește pentru a aduce judecata asupra Babilonului modern, după cum primele patru trâmbițe au adus judecata asupra Romei păgâne apusene, iar a cincea și a șasea trâmbiță au adus judecata asupra Romei papale și asupra Romei păgâne răsăritene.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

În aceste vremuri de interes deosebit, păzitorii turmei lui Dumnezeu ar trebui să învețe poporul că puterile spirituale se află într-o controversă. Nu ființele omenești sunt cele care creează o asemenea intensitate a sentimentelor cum există acum în lumea religioasă. O putere din sinagoga spirituală a lui Satana pătrunde în elementele religioase ale lumii, trezind oamenii la o acțiune hotărâtă, pentru a valorifica avantajele pe care Satana le-a dobândit, conducând lumea religioasă într-un război hotărât împotriva celor care fac din Cuvântul lui Dumnezeu călăuza lor și singura temelie a doctrinei. Eforturile meșteșugite ale lui Satana sunt acum puse în lucrare pentru a strânge laolaltă orice principiu și orice putere pe care le poate întrebuița, spre a contesta pretențiile obligatorii ale Legii lui Iehova, îndeosebi porunca a patra, care definește cine este Creatorul cerurilor și al pământului.

Omul fărădelegii a cugetat să schimbe vremurile și legile; dar a făcut-o oare? Aceasta este marea chestiune. Roma și toate bisericile care au băut din paharul nelegiurii ei, gândind să schimbe vremurile și legile, s-au înălțat mai presus de Dumnezeu și au surpat marele memorial al lui Dumnezeu, Sabatul zilei a șaptea. Sabatul trebuia să rămână ca reprezentare a puterii lui Dumnezeu în crearea lumii în șase zile și a odihnei Sale în ziua a șaptea. „De aceea a binecuvântat ziua de Sabat și a sfințit-o”, pentru că în ea S-a odihnit de toate lucrările Sale, pe care Dumnezeu le-a creat și le-a făcut. Scopul lucrării meșteșugite a marelui amăgitor a fost să se substituie lui Dumnezeu. În eforturile sale de a schimba vremurile și legile, el a lucrat pentru a menține o putere potrivnică lui Dumnezeu și mai presus de El.

Iată marea chestiune. Iată cele două mari puteri care se confruntă — Prințul lui Dumnezeu, Isus Hristos; și prințul întunericului, Satana. Aici se declanșează conflictul deschis. Nu sunt decât două clase în lume, iar fiecare ființă umană se va alinia sub unul dintre aceste două stindarde — stindardul prințului întunericului sau stindardul lui Isus Hristos.

Dumnezeu va insufla Duhul Său copiilor Săi loiali și adevărați. Duhul Sfânt este reprezentantul lui Dumnezeu și va fi agentul lucrător puternic în lumea noastră, pentru a-i lega pe cei loiali și adevărați în snopi pentru grâнарul Domnului. Tot astfel, Satana este în plină activitate, adunând în snopi neghina sa din mijlocul grâului.

Învățătura fiecărui adevărat ambasador al lui Hristos este acum o chestiune de cea mai mare solemnitate și gravitate. Suntem angajați într-un război care nu se va încheia până când nu va fi

luată hotărârea finală pentru toată veșnicia. Fie ca fiecare ucenic al lui Isus să-și aducă aminte că ‘noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva puterilor, împotriva stăpânilor întunericului acestei lumi, împotriva răutății spirituale din locurile înalte.’ O, în acest conflict sunt în joc interese veșnice, și nu trebuie să existe lucrare de suprafață, nicio experiență ieftină, pentru a înfrunța această problemă. ‘Domnul știe să-i izbăvească din ispită pe cei evlavioși și să-i păstreze pe cei nedreți pentru ziua judecății, ca să fie pedepsiți.... Pe când îngerii, care sunt mai mari în putere și tărie, nu aduc înaintea Domnului o învinuire batjocoritoare împotriva lor.’ General Conference Daily Bulletin, 4 martie 1895.